

Uitspraak GCD nr. 24 d.d. 26-11-2001

registratie senior beleggingsadviseur in wachtkamer-regeling

De procedure

Het DSI heeft bij brief van 27 juni 2001 aan Appellant meegedeeld dat zijn registratie in register II-B (senior beleggingsadviseur) niet wordt voortgezet, anders dan in de wachtkamer.

Hiertegen heeft Appellant op 16 juli 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

Het DSI heeft op 7 september 2001 schriftelijk verweer gevoerd. Partijen hebben het dossier van de correspondentie voorafgaand aan de beslissing van 27 juni 2001 overgelegd.

De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 19 oktober 2001. Appellant is ter zitting verschenen. Namens het DSI was Mr F.B. Demenint aanwezig.

Onderwerp van het beroep

Kort samengevat komt Appellant in het beroepschrift op tegen de beslissing van DSI dat zijn registratie bij DSI als Senior Beleggingsadviseur niet kan worden voortgezet nu hij niet langer in dienst is van een Deelnemer. Appellant is onlangs uit dienst getreden bij bank Y. en heeft een financieel planningbureau gestart. De inhoud van de functie van Appellant is identiek aan zijn functie bij bank Y. Inhoudelijk kwalificeert hij nog steeds voor registratie bij DSI. Omdat het financieel planningbureau wordt aangemerkt als een cliëntenremisier, komt het niet in aanmerking voor Deelnemerschap bij DSI, en kan de registratie van Appellant niet gehandhaafd blijven. Een cliëntenremisier voldoet namelijk niet aan de daarvoor door DSI gestelde eisen.

Appellant benadrukt dat er sprake is van professionele dienstverlening en dat hij zich houdt aan de richtlijnen van zowel de bank met wie Appellant nauw samenwerkt, als van de STE. Tevens stelt hij dat verantwoordelijkheid voor de zorgplicht bij de bank ligt bij wie hij de cliënt aanbrengt.

Appellant verzoekt de Geschillencommissie om herziening van de mening van DSI en verzoekt voortzetting van zijn registratie als Senior Beleggingsadviseur in register II-B.

Het verweer

Het verweer van het DSI stelt het volgende. Appellant was tot 1 april 2001 werkzaam bij de bank Y. als Senior Beleggingsadviseur en als zodanig geregistreerd onder registratienummer SBA 10884. Sinds 1 april is Appellant niet meer werkzaam voor een Deelnemer aan DSI en is hij geregistreerd in de 'wachtkamer'. Dit betekent dat Appellant zijn registratie niet meer mag voeren, tenzij hij binnen twee jaar in dienst treedt bij een Deelnemer. Op grond van artikel 4.3.1 van het Algemeen Reglement dient een kandidaat of geregistreerde in dienst te zijn van een Deelnemer of in een gezagsverhouding tot een Deelnemer te staan.

Appellant is het niet eens met de algemene vereisten voor registratie en gebruikt hiervoor ten onrechte de Geschillencommissie. De Geschillencommissie is voor behandeling van individuele registratiegeschillen en het beroep dient dan ook niet ontvankelijk te worden verklaard.

Indien de Geschillencommissie zich wel bevoegd acht doet DSI een beroep op het hiervoor besproken artikel 4.3.1. van het Algemeen Reglement.

Omdat DSI zelf geen middelen heeft om toezicht te houden of onderzoek te verrichten stelt zij als voorwaarde dat voor Deelnemerschap bij DSI de instelling onder wettelijk toezicht moet staan en een vergunning moet hebben van DNB, STE of PVK. Cliëntenremisiers zijn niet vergunningplichtig en vallen derhalve niet onder de reikwijdte van DSI en kunnen dus ook geen Deelnemer worden bij DSI. Bovendien is er geen register voor de werkzaamheden van Appellant.

De zitting

Appellant krijgt de gelegenheid van de voorzitter om een mondelinge toelichting te geven.

Appellant:

Sinds april van dit jaar heb ik mijn eigen financial planningbureau. Alhoewel mijn bureau breder is georiënteerd ben ik door de STE aangemerkt als cliëntenremisier. In wezen zijn mijn werkzaamheden niet anders dan bij bank Y. Het enige verschil is dat ik niet meer in dienst ben van een Deelnemer, waardoor DSI mijn registratie heeft beëindigd. Als cliëntenremisier kan ik me niet aanmelden als Deelnemer bij DSI.

Ik heb de afgelopen jaren veel vertrouwen opgebouwd bij mijn klanten, mede door mijn certificeringen FFP en DSI.

Ik wil dan ook benadrukken dat ik erg veel prijs stel op mijn DSI registratie. Vele financial planners doen hetzelfde werk als ik maar hebben geen DSI registratie. Ik wil me juist van hen kunnen onderscheiden door middel van mijn DSI-registratie. Overigens ken ik ook mensen die bij banken werken en minder dan 50% werkzaam zijn in het effectenvak, maar niettemin door DSI zijn geregistreerd.

DSI heeft haar reglementen drie jaar geleden opgesteld op grond waarvan cliëntenremisiers geen Deelnemer kunnen worden bij DSI. Ik vind dat een

starre houding. Er zijn namelijk nieuwe ontwikkelingen in de markt; ook de STE is het toezichtsbeleid omtrent cliëntenremisiers aan het onderzoeken. Wellicht dat DSI een subregistratie in het leven kan roepen, voor personen als ik, die wel inhoudelijk kwalificeren voor registratie maar niet aan formele eisen voldoen.

De voorzitter geeft de heer Demenint de gelegenheid om een toelichting te geven.

De heer Demenint:

Appellant voldoet inhoudelijk aan de eisen voor registratie bij DSI; het enige wat ontbreekt is dienstverband of gezagsverhouding met een Deelnemer. Dat is belangrijk want de Deelnemer is gebonden aan de jurisdictie van de Klachtencommissie; de klant moet de gelegenheid krijgen om bij geschillen naar de Klachtencommissie DSI te stappen. Een voorwaarde om Deelnemer te worden bij DSI is een vergunning van de STE. Cliëntenremisiers hebben geen vergunningplicht en mogen dus ook geen Deelnemer worden bij DSI.

Uw Commissie is echter niet bevoegd om te oordelen in dit geschil omdat het beroep niet gericht is tegen de registratie maar tegen de algemene vereisten voor registratie.

Indien u zich wel bevoegd acht wijs ik op artikel 4.3.1 Algemeen Reglement dat stelt dat de geregistreerde dienstverband dan wel gezagsverhouding dient te hebben met een Deelnemer.

Appellant:

Uw Commissie is op grond van artikel 11, lid 1 Algemeen Reglement wel bevoegd.

De heer Demenint:

Op de vraag van uw Commissie of bij DSI wordt overwogen het toelatingsbeleid aan te passen antwoord ik: We hebben daarover vaak contact met de STE en het Ministerie van Financiën, maar zolang er geen verdere vorm van toezicht op cliëntenremisiers komt, kan DSI haar beleid niet aanpassen.

Appellant:

Op de vraag van uw Commissie of de banken met wie ik relaties onderhoud mijn zorgplicht en verantwoordelijkheid jegens de cliënten overnemen, antwoord ik ja.

De heer Laumen:

Dat zullen de banken wel niet met u eens zijn, want op deze wijze kom je dicht bij een vorm van gezagsverhouding. Het zal niet de bedoeling van de banken zijn om aansprakelijkheid te aanvaarden voor wat u doet.

Appellant:

Nee, dat lijkt mij ook.

De beoordeling van het beroep

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist en het overigens ter zitting behandelde is het volgende komen vast te staan.

Het appel is tijdig ingesteld.

Allereerst gaat de Commissie in op het verweer van DSI dat de Commissie niet bevoegd is en/of het beroep niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Artikel 11, lid 1 van het Algemeen Reglement bepaalt onder meer dat alle geschillen tussen DSI enerzijds en kandidaten, geregistreerden of deelnemers anderzijds met betrekking tot registratie en beëindiging van registratie in eerste instantie worden beslecht door de Geschillencommissie overeenkomstig het Reglement Geschillencommissie. Zolang het geschil maar betrekking heeft op een individuele registratie is de Commissie bevoegd het geschil in behandeling te nemen. Appellant wil geregistreerd worden dan wel zijn registratie weer activeren, en het DSI weigert dat. Dat is een individueel registratiegeschil. De Commissie is bevoegd en zij kan Appellant niet niet-ontvankelijk verklaren.

Appellant is vanaf 2 april 2001 een eigen financieel planningbureau begonnen. Uit correspondentie met het DSI en de STE is op te maken dat het financieel planningbureau van Appellant wordt aangemerkt als een cliëntenremisier.

Een van de voorwaarden voor registratie in één van de registers van DSI is het hebben van een dienstverband of een gezagsrelatie met een Deelnemer. Een en ander is neergelegd in artikel 4.3.1 van het Algemeen Reglement.

Voor toelating als Deelnemer bij DSI komen in aanmerking instellingen of natuurlijke personen die werkzaam zijn in de effectenbranche en voldoen aan het vergunningvereiste als bedoeld in artikel 7, lid 1 Wte, of in aanmerking komen voor het niet van toepassing zijn van het vergunningvereiste als bedoeld in het tweede lid onder a, f, h, i en j van dat artikel. Dit vereiste is neergelegd in artikel 2 van het Deelnemersreglement. Een cliëntenremisier is geen vergunningplichtige instelling en voldoet niet aan de vereisten voor toelating als Deelnemer bij DSI. Bovendien is het bureau van Appellant eenvoudig geen Deelnemer. Reeds om die reden kan hij niet geregistreerd worden. De registratievoorwaarden zijn op dit punt duidelijk.

Tenslotte overweegt de Commissie nog dat niet is gesteld noch gebleken dat de banken bij wie Appellant zijn cliënten aanbrengt, aansprakelijkheid aanvaarden jegens de buitenwereld voor het doen en laten van Appellant. Zelfs in het onwaarschijnlijke geval dat dat anders was, zou het nog aan het oordeel van directie en bestuur van DSI moeten worden overgelaten om te bepalen of een dergelijke aansprakelijkheidsaanvaarding kan worden gelijkgesteld aan dienstverband of gezagsverhouding.

Appellant heeft ook nog aangevoerd dat de registratievereisten niet meer beantwoorden aan de eisen van deze tijd en dat DSI flexibeler zou moeten zijn. Hier staat de Commissie echter buiten. Wijziging van de registratievereisten behoort tot de bevoegdheid van het bestuur van DSI en niet door de Geschillencommissie.

De beslissing

Het beroep wordt afgewezen.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling (voorzitter), M.W. Scholten, Mr P.M. Wortel (leden van de Commissie) en Mr M.L. Laumen (secretaris), en getekend op _____ 2001.